

स्वमोर्लुक् । इल्वम - स्वनडुद् । चतुरनडुहीः - ०
इलाम् । स्वनडुवाँदि । पुनस्तडुत् । शेषं पुंवत् ।
वाः । वारी, वारि । वार्धाम् ।

पल्वारि ।

किम, के, कानि ।

इदम्, इमे, इमानि ।

वा० - अन्वादेशे नपुंसके स्नद् वक्तव्यः ।

स्नत्, स्नद् । स्ने, स्नानि । स्नेन । स्नेमोः ।

अहः । विभाषा द्विशोः - अह्नी, अह्नी । अहानि ।

अहन् ।

अहन् इत्यस्य कः पदान्ते । अहोभ्याम् ।

द्वारि

वा० - सप्तसुहो नपुंसकानां नलोपो वा वक्तव्यः ।

हे द्वारिन् । हे द्वारि । द्वारिणी । द्वारिणा ।

द्वारिभ्याम् । सुपचि । हेलीपः - सुपची । सुपन्धानि ।

अर्क, अर्क, अर्की । अर्कजि । नश्जानां संयोगः

त्त । ते । तानि । पत्त । ये । यानि । एत्तत् । एते । एतानि

शवाक् । शोचि । शवाचि । पुनस्तडुत् । शोचा ।

शवाश्चाम् ।

शकृत्, शकृता, शकृन्ति

इक्षत्, इक्षती ।

वा नपुंसकस्य ।

अभ्यस्तान् परो यः शान्, तदन्तस्य क्लीबस्य

तुहत् ।

आच्छीनदधानुम् ।

अवर्णान्ताद् अङ्गात् परी यः शतुरवयवः
तदन्तस्य अङ्गस्य तुम् वा शीनदधाः । तुहन्ती,
तुहन्ती । तुहन्ति ।

तुहन्ती

शी प्रत्यय और नदीसंज्ञक 'परे होने पर अवर्णान्त
अङ्ग से परे स शतप्रत्ययान्त शब्दस्वरूप का अवयव
विकल्प से 'तुम्' होता है। 'तुम्' में उकार उच्चारणाधिक्य
और प्रकार इत्संज्ञक है, अतः मिलने होने के कारण
मिहचोऽन्तात् परः परिभाषा से शतप्रत्ययान्त शब्द-
रूप से अन्य स्वर के आगे होगा। उदा० १२५
और 'तुहत् + ई' में अवर्णान्त अंग 'तुह्' है
अतः उससे परे शत का अवयव तकार है।
प्रकृत सूत्र से 'शी' परे होने के कारण विकल्प
'तुम्' आरम्भ होकर 'तुह न तु + ई = तुहन्ती'
रूप बनता है। आभावपत्रा में 'तुहन्ती' रूप रखा।

शतप्रथनीनित्यम् ।

शतप्रथनीरात् परी यः शतुरवयवः, तदन्तस्य
नित्यं तुम् शीनदधाः । पचन्ती । पचन्ति । दीप्यन्ती
दीप्यन्ति । धनुः । धनुषी । धान्त - ० शती शीर्षः
'तुम्' विकसर्जनीम् - ० शति कः - धनुषि । धनुषा ।
धनुष्मि । एवम् - चतुर्दशिराह्यः ।
'पयः, पयसी, पमांसि । पयसां । पमौष्मि ।
'सुपुम्, सुपुंसी, सुपुमांसि ।
प्रहः । विभाक्ति कार्थम् । उल्लभत्वं - अम् ।
अभून्ति । शेषं पुंक्तम् ।

नहीं खँराक ओर शी' परे होने पर 'शाम्' ।
ओर 'श्मन्' के 'शत्' का अवयव 'नुम्' ।
होता है । 'मित्' होने से पर 'नुम्' 'शत्' ।
के अन्य स्वर - अकार के पश्चात् आता है ।